

get skulde være over $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og nu viser det sig, at der alene paa Krigsministeriets ordinære Budget bliver en samlet Udgiftsforøgelse af 2 Mill. Kr. Jeg siger, at Reformpartiet har Grund til at være forbavset over, hvordan man har regnet den Gang. Og ser man paa Udtalelser af Medlemmer af Tinget, vil man se, at det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen), der nu er Ordfører, gaar ud fra, at det samlede Resultat maa blive et saadant, at de samlede Militærudgifter ikke stige mere end med Lønningsforhøjelsens Beløb. Han sagde, at naar han stemte for Forslagene ved anden Behandling, var det, fordi det ikke var den endelige Afgørelse af Sagen. For det ærede Medlem, der den Gang mente, at man skulde blive staaende væsentlig paa det samme Udgiftsbeløb, maa det være en overordentlig stor Overraskelse, at alene paa Krigsministeriets Budget er Stigningen 2 Mill. Og det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) sagde følgende Ord, som vi den Gang lagde meget Mærke til, fordi vi havde et bestemt Indtryk af, at det var Udtryk for hans alvorlige Mening med Hensyn til Militærvæsenet: „Det blev sagt af den ærede Ordfører, at han ikke vilde lægge Skjul paa, at der indenfor Reformpartiet var stærke Ønsker om at komme saa langt ned med de aarlige Udgifter, at de kun bleve 1 Mill. Kr. højere end nu. Deri havde den ærede Ordfører sikkert Ret. Ja, jeg tror i Virkeligheden, at han udmærket godt kunde have udtalt, at der var stærke Ønsker om ikke at komme højere op, end vi ere for Tiden. Ganske vist kan man ikke sige, at et 100,000 Kr. her gøre fra eller til, men Bestræbelserne bør i hvert Fald rettes mod, at de aarlige Udgifter saa vidt muligt bringes ned til den nuværende Højde.“ Det var det ærede Medlems Ønske med Hensyn til de samlede Militærudgifters Stigning. Jeg føler mig overbevist om, at det var hans virkelige Hensigt, og at han har arbejdet af al sin Evne overfor Partiet, for at saadant skulde ske. Men hvad er Resultatet blevet? Alene paa Krigsministeriets Budget vil den fulde Gennemførelse koste 2 Mill. mere end Krigsministeriets tidligere Budget. Jeg siger, at det er en overordentlig beklagelig Beregning, der den Gang blev forelagt for Partiet. Og udover dette melde sig saa Garnisonsudgifterne. De ere nemlig ikke tagne med i den Beregning. Det er $\frac{1}{2}$ Mill., der yderligere vil bringe Udgiften til Hæren op til en samlet Merudgift paa $2\frac{1}{2}$

Mill. Jeg siger derfor, at jeg forstaaer meget vel den højtærede Forsvarsministers Taktik, at han kunde ønske foreløbig ikke at faa denne Sag frem til Drøftelse og endelig Afgørelse her i Tinget.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, der er rejst og drøftet, og hvorledes denne Sag skal afgøres, har den højtærede Konseilspræsident nu meddelt, at han vil forelægge Sagen i denne Rigsdagssamling ved et Ændringsforslag til tredje Behandling af Finansloven, og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har givet denne Tanke sin Tilslutning og sagt, at det var en fremkommelig Vej til at faa Sagen ordnet. Det er ogsaa muligt, at den kan ordnes tilfredsstillende paa denne Maade. Det er endog muligt, at den kan ordnes bedre paa denne Maade end ved en særlig Lov. Men det betinges deraf, at Ændringsforslaget til tredje Behandling stilles saaledes, at Rigsdagen kan komme til at tage Standpunkt til hele denne Sag, og saaledes, at det ganske klart udtrykkes gennem, hvad der bliver vedtaget ved tredje Behandling, at det er hele Garnisonsflytningsplanen, som Rigsdagen giver sin Tilslutning til, ændrer eller forkaster. Der maa være en Mulighed for baade at ændre og forkaste og give Tilslutning til denne Garnisonsplan gennem Ændringsforslaget, hvis det overhovedet skal være en tilfredsstillende Løsning af Sagen. Jeg hentyder her ganske særlig til Spørgsmaalet om Flytningen af Helsingør Garnison. Ændringsforslaget maa fremtræde saaledes, at der gives Tinget Lejlighed til at afgøre, hvorvidt det vil være med til at flytte Helsingør Garnison under de nuværende Omstændigheder, thi intetsteds i de tidligere Forsvarsforhandlinger, lige fra Forsvarskommissionens Betænkning, hvor Venstre tog Standpunkt for, at Garnisonen i Helsingør skulde bevares, og til den sidste Dag, denne Sag var til Behandling her i Salen, har der været Tale om Nødvendigheden af at flytte Helsingør Garnison. Og naar nu denne Flytning vil medføre en meget stor Del af Udgiftsforhøjelsen, fordi man i Helsingør for Øjeblikket har billige Kaserneforhold, saa maa Folketinget kunne tage Standpunkt ogsaa til dette særlige Spørgsmaal. Jeg haaber, at den højtærede Forsvarsminister vil forelægge sit Ændringsforslag saaledes, at Rigsdagen stilles ganske frit ogsaa paa dette Omraade. Jeg for mit Vedkommende haaber, at de Partier — og det bør være alle Partier — som ere blevne meget alvorligt og ubehageeligt